

Phẩm 5: DANH XUNG ĐỊA NGỤC

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền bạch đức Địa Tạng:

–Thưa nhân giả! Tôi thỉnh cầu ông nói cho tám bộ, cho bốn chúng, cho cả mọi người trong hiện tại, vị lai, về tên gọi và những cực hình của địa ngục, nơi chịu quả khổ của những kẻ gây tội ác ở thế giới Ta-bà, trong đó có châu Diêm-phù, để bao kẻ sau này, trong thời kỳ giáo pháp cuối cùng, biết rõ quả khổ ấy.

Địa Tạng đáp:

–Thưa nhân giả! Tôi sẽ dựa vào uy thần của Thế Tôn và của nhân giả mà nói sơ lược về tên gọi và những cực hình, những quả khổ ở địa ngục.

–Thưa nhân giả! Phía Đông Diêm-phù có dãy núi tên Thiết vi. Giữa dãy núi ấy đen tối thăm thẳm, không có ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, có địa ngục lớn nhất tên Cực vô gián, có địa ngục tên Đại a-tỳ, có địa ngục tên Bốn góc, có địa ngục tên Dao bay, có địa ngục tên Tên lửa, có địa ngục tên Núi ép, có địa ngục tên Phóng giáo, có địa ngục tên Xe sắt, có địa ngục tên Giường sắt, có địa ngục tên Bò sắt, có địa ngục tên Áo sắt, có địa ngục tên Ngàn mũi nhọn, có địa ngục tên Lửa sắt, có địa ngục tên Nước đồng sôi, có địa ngục tên Ôm cột đồng, có địa ngục tên Lửa tuôn, có địa ngục tên Cây lưỡi, có địa ngục tên Chặt đầu, có địa ngục tên Đốt chân, có địa ngục tên Ăn mắt, có địa ngục tên Viên sắt, có địa ngục tên Cãi cọ, có địa ngục tên Rìu sắt, có địa ngục tên Giận nhiều...

Bồ-tát Địa Tạng nói với Đại Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thưa nhân giả! Trong dãy núi Thiết vi có những địa ngục như vậy, số lượng không có giới hạn. Lại còn có địa ngục Kêu la, địa ngục Rút lưỡi, địa ngục Phấn giải, địa ngục Xích đồng, địa ngục Voi lửa, địa ngục Chó lửa, địa ngục Ngựa lửa, địa ngục Bò lửa, địa ngục Núi lửa, địa ngục Đá lửa, địa ngục Giường lửa, địa ngục Cầu lửa, địa ngục Chim ưng lửa, địa ngục Cửa răng, địa ngục Lộ da, địa ngục Uống huyết, địa ngục Đốt tay, địa ngục Đốt chân, địa ngục Đâm ngược, địa ngục Nhà lửa, địa ngục Nhà sắt, địa ngục Sói lửa. Những địa ngục như vậy mỗi thứ còn có những địa ngục nhỏ phụ thuộc, hoặc một hoặc hai, hoặc ba hoặc bốn, cho đến hàng trăm hàng ngàn và có tên gọi khác nhau.

Bồ-tát Địa Tạng nói với Đại Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thưa nhân giả! Tất cả địa ngục ấy được cảm ra do nghiệp lực của những kẻ làm ác ở châu Diêm-phù. Nghiệp lực cực lớn: Cao như núi Tu-di, sâu như biển cả, hại cả Thánh đạo. Vì vậy, mọi người đừng khinh thường những việc ác nhỏ, cho là không hại gì. Bởi lẽ chết rồi, quả báo đủ cả, một chút mảy may cũng phải chịu lấy. Chí thân như tình cha con đi nữa, cũng đường ai nấy đi. Giả sử có gặp nhau, cũng không được chịu thay cho nhau. Tôi nay dựa vào uy thần của Thế Tôn, chỉ kể sơ lược những cảnh tượng cực hình về quả khổ phải chịu ở trong địa ngục. Ước mong nhân giả nghe qua lời ấy.

Đại Bồ-tát Phổ Hiền nói:

–Chính vì tôi đã biết từ lâu về quả khổ nơi ba đường ác, nên mong muốn Đại sĩ nói để làm cho sau này, trong thời kỳ giáo pháp cuối cùng, những kẻ làm ác nghe lời Đại sĩ mà biết quay về với Phật.

Bồ-tát Địa Tạng nói:

–Thưa nhân giả! Cực hình ở địa ngục là như thế này. Có chỗ kéo lưỡi tội nhân cho bò cày. Có chỗ moi tim tội nhân cho Dạ-xoa ăn. Có chỗ đun vạc sôi cuộn cuộn mà nấu thân tội nhân. Có chỗ nung đỏ cột đồng mà bắt tội nhân ôm lấy. Có chỗ phun lửa tấp vào tội nhân. Có chỗ toàn là băng lạnh. Có chỗ tràn đầy phần giải. Có chỗ phóng toàn viên sắt có cạnh sắc gai nhọn. Có chỗ đâm toàn giáo lửa. Có chỗ chỉ đánh lưng bụng. Có chỗ chỉ đốt tay chân. Có chỗ rắn sắt quấn siết. Có chỗ xua chó sắt cắn. Có chỗ toàn là bắt cỡi lừa sắt. Thưa nhân giả! Cực hình như vậy có trong các địa ngục được tạo do hàng trăm hàng ngàn hình cụ toàn là đồng, sắt, đá và lửa. Cả bốn thứ này đều do nghiệp dữ chung của mọi người cảm ra. Nếu kể cho rõ về cực hình ở địa ngục thì trong mỗi chỗ đã có cả trăm cả ngàn cảnh tượng thảm khốc, huống chi nhiều chỗ. Tôi nay dựa vào uy thần của Thế Tôn và của nhân giả mà nói sơ lược như trên. Nói và giải thích cho rõ thì trọn đời cũng không hết được.

M